

Allerheiligen , Allerzielen 2018

Verlangend naar licht, troost en bemoediging komen wij hier bijeen, in de naam van de Vader, Zoon en heilige Geest.

Welkom U allen op deze zondag morgen. Komende donderdag en vrijdag is het alweer 1 en 2 november. Allerheiligen en Allerzielen. We vieren dat vandaag al hier in onze geloofsgemeenschap. Fijn dat U daarom met meer dan anders gekomen bent. U families, van de overledenen van dit jaar bijzonder welkom in ons midden.

Wij verbreden vandaag onze kring met U, en we voelen ons bijzonder verbonden met uw lieve doden en al die anderen die ook van ons zijn heengegaan. Zij hoorden bij ons tijdens hun leven ; zij horen bij ons, ook nu. Zij waren met ons verbonden, heel hecht, ze blijven met ons verbonden, ook nu, anders maar niet minder hecht. Om daar uitdrukking aan te geven gaan we vandaag weer hun namen een voor een hardop en met eerbied noemen.

Zij waren gewone mensen zoals U en ik , ze hebben geen uitzonderlijk bijzondere dingen gedaan, denk ik . Mensen met hun eigen mogelijkheden en beperkingen, die in hun leven, naar best vermogen het goede hebben proberen te doen en misschien wel zonder het zelf te weten, daardoor iets van God die liefde is , in hun leven hebben uitgestraald.

Het waren mensen die in hun leven hebben meegebouwd aan het geluk van anderen. Hun namen staan wel niet gegrift in de beelden van onze kerken en in stadsmonumenten, - zoals de grote heiligen - maar wel in de harten van mensen zoals wij, met wie ze sterk verbonden hebben geleefd.

Het waren mensen die wat licht brachten in ons bestaan en hun licht – zo spreken we hier vanmorgen al zingend uit -wordt niet meer gedoofd, ook niet door de dood.

We steken voor ieder van hen ook een kaars aan , die U zelf kunt komen aansteken hier vooraan aan de Paaskaars straks bij het noemen van hun naam .

Daarop aansluitend kan ieder die dat wil nog een kleine lichtje komen aansteken voor iemand die voor U ook heel bijzonder was.

Gedenken maakt verdrietig om wie voorbij is gegaan, maar ook nederig om het besef dat je maar mens bent in de lijn van zoveel anderen die ons al in de eeuwen zijn voorgegaan.

Een klein schakeltje zijn wij en dat moeten we ook durven zijn. Wij allen maken deel uit van een grote gemeenschap van veel kleurige mensen vroeger, nu en in de toekomst.

Ik wens U een goede viering.

Gebed.

God van alle leven, wij vragen U zo dikwijls om een goede gezondheid om kracht, dat het goed mag gaan met de mensen die bij ons horen en van wie we houden, maar we zien makkelijk over het hoofd dat leven ook betekent : loslaten, ziekte of tegenslag , oud worden en sterven. Leer ons de kunst – zo bidden wij U – ons bestaan te aanvaarden zoals het is met zijn groei en zijn aftakeling, met zijn volheid en zijn leegte, met zijn vreugde en verdriet.

Maak ons mild en geef ons vertrouwen.

Gij, Oorsprong en Einddoel van alle leven in tijd en eeuwigheid. Amen

Onze gestorven dierbare met name genoemd.

In het licht van de Paaskaars, symbool van de verrezen Heer, willen wij hier de namen noemen van hen die het afgelopen jaar gestorven zijn en van wie de namen zijn opgetekend op het gedachtenis bord van de Antonius van Padua gemeenschap. We zingen daarbij iedere keer de naam van de heilige naar wie ze genoemd zijn. U kunt bij het noemen van hun naam naar voren komen en hun kaars aansteken.

de namen voorganger.

Na deze kaarsen maken we nog ruimte voor drie kaarsen.

-Met deze eerste kaars gedenken we alle mensen die omgekomen zijn door oorlog of geweld van welke aard ook. Dat God hen ziet, hoort en lief heeft.....

-Met deze tweede kaars gedenken we hen die op de vlucht zijn gegaan , op zoek naar een beter bestaan, maar hun bestemming nooit mochten bereiken. Dat God hen ziet, hoort en liefheeft ....

-Met deze derde kaars gedenken we hen die eenzaam zijn gestorven, dichtbij huis of waar ook ter wereld. Mensen niet meer gekend, genoemd, voorbijgelopen en voor altijd vergeten. Dat zij allen ontvangen zijn in de eeuwige liefde.....

uitnodiging allen.

We gedenken ook alle anderen mensen die ons lief waren en die ons zijn ontvallen afgelopen jaar of al langer geleden. We blijven onze geliefden gedenken en zetten ze in het licht. Graag nodig ik U uit een lichtje, die hier vooraan staan, te komen ontsteken voor hen die ook een blijvende plaats innemen in ons hart.

Dat zij allen ontvangen zijn in Gods eeuwige liefde.....

Overweging.

Als U zou denken dat heiligen morele supermensen zijn met regelmatige goddelijke ingevingen dan heb je het mis. De kern van heiligheid laat paus Franciscus weten in zijn schrijven "Gaudete et exsultate" ligt niet in allerlei cliche's, maar in de woorden van Jezus: Alles wat jullie gedaan hebben voor een van de onaanzienlijksten van mijn broeders en zusters, dat heb je voor mij gedaan. Helder en begrijpelijk zet de paus uiteen in zijn schrijven uit dat het bij heiligheid niet gaat om gewichtige vroomdoenerij, maar om geleefde compassie, een bijdrage leveren aan het geluk van ander.

Heiligheid begint met kleine gebaren van medemenselijkheid, luidt zijn advies. In aandacht voor de ander ligt al heiligheid besloten, net als in het afwijzen van roddelen over elkaar. Er wordt niet iets onhaalbaars van je verwacht.

Ook uw lieve doden, beste families, onze lieve doden die we hebben gekend en met wie we ons leven deelden, uw overleden man of vrouw, vader of moeder, zoon of dochter, vriend of vriendin, ook zij hebben in hun leven gezocht naar geluk en een bijdrage willen leveren aan het geluk van anderen.

Het visioen van een betere en mooiere wereld stond ook hun voor ogen, ook al behoren ze niet tot de grote bekende heiligen die om hun verzet, moed en overgave tot de verbeelding van mensen zijn gaan spreken, zoals b.v. bisschop Romero van San Salvador, die nog pas twee weken geleden door de paus heilig is verklaard.

Op hun eigen bescheiden manier, met hun eigen min en plus punten, hebben zij ook hun talenten ingezet voor hun gezin, werk, voor een mooiere wereld. Ook zij hebben op die manier – wellicht onbewust – ons iets laten zien van Gods goedheid en moge tot onze "heiligen" gerekend worden in de zin zoals de paus er over spreekt.

Ja, het is een wonderlijk verschijnsel dat mensen van andere mensen zijn gaan zeggen: die en die zijn heilig. Onze lieve doden zijn in de hemel. We vragen ons af wat we ons daarbij moeten voorstellen. Vroeger dachten we bij de hemel aan een locatie, maar tegenwoordig beseffen we steeds meer dat al ons spreken over God en hemel "beeldtaal" is.

Het is de taal van het hart waarmee we het vertrouwen vertolken dat wij zowel in leven als dood, gedragen worden. Zoals Augustinus zegt: "Waar het paradijs ook moge zijn, ieder die goed leeft is bij God die overal is."

Psalm 139 spreekt ook in beeldtaal over God en de hemel . God is met ons bestaan vervlochten. Hij omgeeft ons ,koestert ons en doorgrond ons . Wij zijn Zijn schepping in hart en nieren, Hij heeft ons al in de schoot van onze moeders geweven. Hoe zou het dan kunnen dat onze weg – als we goed hebben getracht te leven – uitloopt op een doodlopende weg ? We weten niets van het hoe, maar het vertrouwen dat we geschreven staan in de palm van Gods hand moet ons genoeg zijn.

Beste families , het verdriet bij U als de achterblijvers voelt ongetwijfeld voor ieder verschillend, maar voor U allen is het nog maar kort geleden.

Een klein jaar, maanden, weken geleden of korter kan soms voelen als nog de dag van gisteren. Je verdriet draag je met je mee, als het ware in je rugzak, als het ware ingekerfd in je lichaam , in je gevoelens , je herinneringen, je emoties.

Alle energie om het verdriet wat op afstand te houden, het te onderdrukken is meestal weggegooide energie, want het verdriet gaat er niet mee weg. Verdriet is deel van je leven geworden want de dood is definitief.

Ja hun dood maar ook onze dood is definitief – dat zal nooit anders worden. Wie zich dat voldoende blijft realiseren zal ook makkelijker de vraag blijven stellen naar de kwaliteit van zijn leven. Waar gaat het mij echt om in mijn leven , wat maakt mij tot een gelukkig en goed mens, wat is daarvoor nodig ?

In de Bergrede - het evangelie van vandaag - geeft Jezus aan hoe je heilig en gelukkig kunt worden in het gewone dagelijks leven. De paus noemt de acht zaligheden, onze identiteitskaart voor een christelijk leven. Je kunt groeien in geluk en heiligheid door kleine gebaren. Door gewoon geduld te hebben, door vriendelijkheid en af te zien van geroddel, door mild en nederig te zijn , door te treuren met wie verdriet hebben, door barmhartig te zijn ,vrede om je heen te stichten, door te volharden in de geest van het gebed, zoals Jezus ook tot zijn Vader heeft gebeden.

Kortom : Doe gewoon wat goed is, en niet altijd wat makkelijk is. Ben je b.v. getrouwd wees dan heilig en gelukkig door liefdevol en zorgzaam te zijn voor je partner. Probeer m.a.w. een beetje meer volmaakt te doen ,wat je gewoonlijk al doet, zo groei je op weg naar heiligheid en waar geluk.

Je eigen leven in dienst stellen van de ander, daarin ligt de diepste bron van het ware geluk, dat Jezus in de Bergrede zalig prijst, en tegelijkertijd ligt daarin ook de bron van onze diepste hoop, dat onze lieve doden -die zo hebben geleefd onder ons - nu eeuwig leven . Amen

